

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/174/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014226
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122014226.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 09.09.2022 č. k. 28PP/19/2022-24, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08.12.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje.
Podľa § 66 ods. 1 písm. a) ods. 2 Trestného zákona sa návrh odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/122/2020 zo dňa 14.06.2021, podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona v trvaní 6 mesiacov, ktorý aktuálne vykonáva v ústave na výkon trest odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 Trestného zákona tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T/20/2015 zo dňa 25.02.2015 a rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/122/2020 zo dňa 14.06.2021.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 16.09.2022, kde poukazuje na to, že okresný súd nesprávne rozhodol na základe abscentujúcich podkladov, ktoré si mal zadovážiť. Je 85% invalid a pri jeho zdravotnom stave musí mať stály dozor, celý trest prespí. Nechodí do jedálne na stravu a trpí epilepsiou. Predkladá rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 20.10.2020, podľa ktorého utrpel pri epileptickom záchvate rôzne ťažké poranenia, keď spadol na kovovú posteľ a utrpel zlomeninu rebier. Poukazuje na to, že v ústave mu nie je poskytnutá dostatočná zdravotná starostlivosť, čiže ústav porušuje svoj záväzok voči jeho osobe. Žiada krajský súd o prehodnotenie jeho veci a aby jeho sťažnosti vyhovel.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako

aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd prvého stupňa k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmienené prepustenie, avšak obe materiálne podmienky u neho neboli úplne splnené.

Súd prvého stupňa tento záver odôvodnil s poukazom na hodnotenie odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody a dospel k záveru, že nie je možné správanie odsúdeného v rámci výkonu trestu odňatia slobody posúdiť ako nasvedčujúce polepšeniu. Správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni a nebola mu uložená ani jedna disciplinárna odmena. S poukazom na absenciu disciplinárnych odmien a doby výkonu trestu odsúdeným, je jeho správanie vo výkone trestu skôr výrazom prispôsobenia sa samotnému režimu výkonu trestu a nie prejavom jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa. Súd nevzhliadal progres, polepšenie v správaní odsúdeného, ba práve naopak, odsúdený sa počas výkonu trestu odňatia slobody dopustil obdobného úmyselného trestného činu, za aký už bol v minulosti opakovane právoplatne odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/122/2020 zo dňa 14.06.2021 bol totiž uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, keď skutku sa mal dopustiť zaslaním výhražného listu svojej bývalej manželke počas výkonu trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou.

K druhej materiálnej podmienke prvostupňový súd konštatoval, že v prípade odsúdeného nie je možné v rozumnej miere predpokladať vedenie riadneho života. Odsúdený bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, a to za rôznorodú, predovšetkým násilnú, kriminalitu. Odsúdený sa dopustil trestného činu druhovo rovnakého charakteru (špeciálnej recidívy), pre ktorý mu bol už v minulosti uložený podmienený trest odňatia slobody. Táto okolnosť nasvedčuje tomu, že podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody nesplnil svoj účel a nejaví sa pre nápravu páchatel'a dostatočný. Súd má za to, že práve skutočnosť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dopustil druhovo totožnej činnosti, svedčí o tom, že si z odsúdenia nechal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Páchanie trestnej činnosti nie je u odsúdeného len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale ide o osobu, ktorá opakovane pácha závažnú trestnú činnosť (násilná trestná činnosť na chránenej osobe).

Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 ods. 1 Trestného zákona (preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu), prvostupňový súd správne skonštatoval, že odsúdený túto podmienku nesplnil. K jeho odôvodneniu ešte sťažnostný súd dopĺňa, že pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky, ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúce nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život. To znamená, že ak sa odsúdený vo výkone trestu dobre správa, automaticky to neznamená, že sa polepšil a tým splnil prvú materiálnu podmienku. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu.

Z hodnotenia odsúdeného nemožno urobiť jednoznačný záver o splnení prvej materiálnej podmienky. Záver hodnotiacej správy odsúdeného vyznieva pozitívne a je z nej zrejmé, že sa odsúdený adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, avšak na druhej strane nijako svojou aktivitou nevybočuje z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. Počas výkonu trestu odňatia slobody sa dokonca u odsúdeného vyskytli viaceré porušenie ústavného poriadku, neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania, nie je poverený žiadnou funkciou z radu väzňov a za celý čas výkonu trestu (od roku 2016) nedosiahol doposiaľ žiadnu disciplinárnu odmenu. Polepšenie odsúdeného nemožno konštatovať len na základe skutočnosti, že je jeho aktuálne správanie na požadovanej úrovni, čo možno označiť iba za prispôsobenie sa režimu výkonu trestu a nie prejavom jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa. Napokon nemožno opomenúť, že odsúdený

sa aj počas výkonu trestu odňatia slobody dopustil ďalšej trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený Okresným súdom Michalovce zo dňa 14.06.2021, sp. zn. 8T/122/2020, keď svojej bývalej manželke adresoval výhražné listy.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, tu sa sťažnostný súd plne stotožnil s názorom prvostupňového súdu, na ktorý bez potreby jeho opakovania odkazuje.

Sťažnostný súd uvádza, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený sa vplyvom výkonu trestu odňatia slobody polepšil a na slobode povedie riadny život. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti aj na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Pritom posúdenie otázky možnej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Správanie sa odsúdeného v minulosti má v tomto prípade rozhodujúci význam pri určení pravdepodobnosti jeho správania sa v budúcnosti. Zohľadňovanie trestnej minulosti je potom pre posúdenie predpokladu vedenia riadneho života odsúdeným v budúcnosti plne v súlade s rozhodovacou praxou súdov.

Je preto správny postup prvostupňového súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného (ktorá je v jeho prípade menej priaznivá). Sťažnostný súd konštatuje, že opakované páchanie trestnej činnosti (5-krát súdne trestaný vrátane spomenutého odsúdenia) pre rôznorodú trestnú činnosť, najmä však násilného charakteru, svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Odsúdenému boli poskytnuté viaceré šance, a to aj v podobe podmiennečného odsúdenia, avšak aj napriek tomu sa opätovne dopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Niet potom sa prečo domnievať, že podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splní svoj zákonom sledovaný účel. Je nanajvýš zrejmé, že vykonané tresty odsúdeného nedokázali motivovať k tomu, aby žil riadnym životom, dodržiaval všeobecné pravidlá spoločenského správania a neporušoval zákony.

Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania, t. j. že v prípade podmiennečného prepustenia bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Dôvodné neboli ani ostatné sťažnostné námietky odsúdeného. Zdravotný stav odsúdeného nie je dôvodom na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a preto nie je dôvod na jeho dokazovanie v odsúdeným namietanom rozsahu. Trestný poriadok pozná iné inštitúty, ktorých predmetom je práve zohľadnenia zdravotného stavu odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. V prípade podmiennečného prepustenia sa primárne skúma dosiahnutie účelu trestu, na čo zdravotný stav odsúdeného nemá priamy vplyv.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

Sťažnostný súd na záver uvádza, že k postupu podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, teda k zrušeniu napadnutého uznesenia a novému rozhodnutiu pristúpil výlučne z dôvodu, aby výrok zodpovedal stavu veci a zákonu. Vo výroku prvostupňového súdu bol zahrnutý aj trest (uložený rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T/20/2015 zo 25.02.2015), ktorý už odsúdený v čase vydania uznesenia sťažnostného súdu vykonal. Aktuálne si odsúdený vykonáva iba trest uložený rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/122/2020 zo 14.06.2021. Do výroku, ktorým súd vyhovie žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, alebo takúto žiadosť zamietne, sa uvádzajú tresty, ktoré odsúdený v čase rozhodnutia ešte nevykonal. Nemožno doň zahrnúť tresty, ktoré sa síce posudzujú pre výpočet doby rozhodujúcej pre splnenie formálnej podmienky podľa § 66 ods. 1 a § 67 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ale ktoré v čase rozhodnutia už vykonal. Uvedené však nemá vplyv na správnosť zistenia prvostupňového súdu, že neboli splnené všetky zákonné podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného.

Na základe uvedeného sťažnostný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.